

Warszawa, dnia 17 lipca 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 6/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Małgorzata Bańkowska

Protokolant: p.o. protokolanta sądowego Sylwester Sykut

przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka

po rozpoznaniu dnia 17 lipca 2017 r. w Warszawie

sprawy M. R. syna J. i G. ur. (...) w W. oskarżonego z art. 244 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 8 września 2016 r. sygn. akt VIII K 630/15

zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że uniewinnia M. R. od popełnienia zarzucanego mu czynu; kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. M. W. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w II instancji oraz podatek VAT.

Sygn.akt VIKa 6/17

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja obrońcy oskarżonego M. R. zasługuje na uwzględnienie.

Rację ma skarżący, że sąd rejonowy dokonał błędnego ustalenia faktycznego, co do świadomości M. R., że kierując w dniu 20 września 2015r. samochodem V. (...), narusza orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w sprawie VIIIK 537/14, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Na wstępie należy wskazać, że przestępstwo opisane w art.244kk może zostać popełnione, tylko z winy umyślnej, co oznacza, iż należy wykazać, że sprawca takiego czynu miał wiedzę, że nie stosuje się do prawomocnie orzeczonego wobec niego zakazu.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w sprawie IIKK3/03 z dnia 6.11.2003r., w sytuacji skazania za popełnienie przestępstwa naruszenia zakazu sądowego ograniczenie się przez sąd do stwierdzenia, że „winą oskarżonego jest, iż nie odbierał prawidłowo doręczanych mu zawiadomień” nie wyjaśnia strony podmiotowej przestępstwa nawet jeżeli przyjąć, że sąd w taki nietypowy sposób stwierdził, iż skazany dopuścił się przestępstwa z zamiarem ewentualnym.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia właśnie z taką sytuacją, albowiem o świadomości oskarżonego, że narusza orzeczony zakaz, zdaniem sądu meriti miało świadczyć to, że wyroku takiego powinien się spodziewać, bo uprzednio został zatrzymany za prowadzenie pojazdu pod wpływem środków odurzających.

Przewidywanie, że zostanie się ukaranym za swój występki, a świadomość, że takowe orzeczenie zapadło i stało się prawomocne, to jednak dwie różne, a nie tożsame okoliczności, z punktu widzenia odpowiedzialności za czyn z art.244kk.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że uprawomocnienie wyroku w trybie art. 139§1kpk., zgodnie z wolą ustawodawcy, daje prawo do jego realizacji w pełnym zakresie. Jednakże jeśli w oparciu o tenże wyrok ma być rozważane znamie podmiotowe innego przestępstwa, np. opisanego w art.244kk, to aby tak uprawomocniony wyrok mógł wywołać skutki faktyczne, koniecznym jest wykazanie, że skazany rzeczywiście poznał jego treść.

Powołując się raz jeszcze na orzeczenie Sądu Najwyższego, zapadłe tym razem w Izbie Wojskowej, w dniu 17 stycznia 2003r. WA 75/02 należy wskazać, że ze względu na to, że orzeczony przez sąd zakaz prowadzenia pojazdów obowiązuje od uprawomocnienia się orzeczenia (art. 43 § 2 KK i art. 29 § 3 KW), do przypisania oskarżonemu przestępstwa określonego w art. 244 KK, a polegającego na umyślnym niezastosowaniu się do tego zakazu, niezbędne jest przede wszystkim ustalenie, iż w chwili czynu miał on świadomość faktu uprawomocnienia się orzeczenia skazującego.

Oskarżony M. R. dowiedział się o orzeczeniu Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w sprawie VIIIK 537/14, w chwili zatrzymania go do kontroli przez patrol policji, tj. w dniu 20 września 2015r. Brak jest dowodów na to aby wiedzę, o orzeczonym zakazie posiadał wcześniej. Przedmiotowy wyrok został wydany zaocznie, doręczony w trybie art.139§1kpk. M. R. nie był wzywany do zwrotu prawa jazdy, gdyż nigdy go nie posiadał. Nie dotarła do niego również korespondencja z sekcji wykonawczej sądu realizującego prawomocne orzeczenie /k.283/, co skutkowało umorzeniem orzeczonych w nim kosztów.

Ustalenie sądu meriti, że świadomość istniejącego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych u M. R., można wywodzić z faktu, iż mógł się takiego orzeczenia spodziewać, nie jest wystarczająca do przypisania mu winy za czyn z art.244kk. To ustalenie nie może bowiem opierać się na przypuszczeniach lecz wykazaniu w sposób nie budzący wątpliwości, że miał on świadomość prawomocnego rostrzygnięcia sądu, a więc, że nie stosując się do zakazu działał umyślnie.

Mając powyższe na względzie, sąd odwoławczy uznał, że zachowanie M. R., nie wypełniło znamion podmiotowych zarzuconego mu czynu, dlatego uniewinnił go od jego popełnienia.